Europski parlament
2024-2029

USVOJENI TEKSTOVI

P10_TA(2025)0258

Rješavanje problema transnacionalne represije nad borcima za ljudska prava

Rezolucija Europskog parlamenta od 13. studenoga 2025. o rješavanju problema transnacionalne represije nad borcima za ljudska prava (2025/2048(INI))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir Deklaraciju UN-a o borcima za ljudska prava i Rezoluciju Vijeća UN-a za ljudska prava od 4. travnja 2025. naslovljenu „Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age” (Borci za ljudska prava te nove tehnologije i tehnologije u nastajanju: zaštita boraca za ljudska prava, uključujući borkinje za ljudska prava, u digitalnom dobu),

– uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegove članke 3. i 21.,

– uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima,

– uzimajući u obzir smjernice EU-a o borcima za ljudska prava usvojene u lipnju 2004. i svoju Rezoluciju od 16. ožujka 2023. o smjernicama EU-a o borcima za ljudska prava[1],

– uzimajući u obzir zaključke Vijeća o prioritetima EU-a na forumima UN-a za ljudska prava za 2025., usvojene 27. siječnja 2025.,

– uzimajući u obzir Akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju za razdoblje od 2020. do 2024., koji je produljen do 2027.,

– uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama)[2],

---

1 SL C, C/2023/409, 23.11.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

2 SL L 277, 27.10.2022., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

– uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2024/1760 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o dužnoj pažnji za održivo poslovanje i izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 te Uredbe (EU) 2023/2859[3],

– uzimajući u obzir godišnje izvješće Komisije o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2024. koje je sastavila Visoka predstavnica Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku,

– uzimajući u obzir izvješće o istrazi navodnih kršenja i nepravilnosti u primjeni prava Unije u pogledu uporabe Pegasusa i ekvivalentnog špijunskog softvera za nadzor,

– uzimajući u obzir izjavu čelnika skupine G7 o transnacionalnoj represiji od 17. lipnja 2025. i višedionički dijalog skupine G7 o transnacionalnoj represiji iz veljače 2025.,

– uzimajući u obzir studiju Glavne uprave za vanjsku politiku Unije iz lipnja 2025. naslovljenu „Transnacionalna represija nad braniteljima ljudskih prava: utjecaj na građanski prostor i odgovornost država domaćina”,

– uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,

– uzimajući u obzir izvješće Odbora za vanjske poslove (A10-0206/2025),

A. budući da je transnacionalna represija dobro dokumentirana pojava koja je prisutna u globalnom kontekstu pogoršanja ljudskih prava, smanjenja građanskog prostora i sve veće raširenosti sve represivnijih i nametljivijih autoritarnih režima;

B. budući da ne postoji općeprihvaćena definicija transnacionalne represije i da su službeni podaci ograničeni, što ometa borbu protiv te pojave; budući da prema podacima organizacije Freedom House u razdoblju od 2014. do 2024. više od 25 % svjetskih vlada sudjelovalo je u transnacionalnoj represiji, s 1219 izravnih fizičkih incidenata u 103 ciljnih država; budući da je deset režima odgovorno za gotovo 80 % svih transnacionalnih slučajeva represije, a to su Kina, Turska, Tadžikistan, Rusija, Egipat, Kambodža, Turkmenistan, Uzbekistan, Iran i Bjelarus; budući da su države u drugim regijama, kao što su Kuba, Nikaragva i Venezuela u Latinskoj Americi, Saudijska Arabija u Perzijskom zaljevu i Eritreja u Africi, također zabilježene kao počinitelji transnacionalne represije;

C. budući da se u Deklaraciji UN-a o borcima za ljudska prava oni definiraju kao pojedinci ili skupine čije je djelovanje usmjereno na promicanje ili zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili nastojanje da se oni zaštite i ostvare na nacionalnoj i međunarodnoj razini i koji

---

[3] SL L, 2024/1760, 5.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

se pritom služe mirnim sredstvima;

D. budući da su borci za ljudska prava ključni saveznici EU-a u obrani i promicanju ljudskih prava, demokracije i vladavine prava te u upozoravanju na kršenja tih prava; budući da se smjernice EU-a o borcima za ljudska prava i s njima povezane obaveze i dalje provode neujednačeno;

E. budući da borcima za ljudska prava diljem svijeta prijeti transnacionalna represija, pri čemu je posljednjih godina zabilježen sve veći broj slučajeva; budući da mnogi slučajevi ostaju neregistrirani zbog straha ili daljnje odmazde;

F. budući da transnacionalna represija često ugrožava sigurnost, suverenost i pravni poredak država domaćina te predstavlja sustavne prijetnje prostoru za građansko djelovanje, demokratskim institucijama i vladavini prava na međunarodnoj razini i unutar dotične države, što je vidljivo iz izvješća obavještajnih službi država članica i zemalja sličnih stavova;

G. budući da su, unatoč sve većoj osviještenosti o postojanju i razmjerima transnacionalne represije, odgovori vanjske i unutarnje politike EU-a na nju i dalje ograničeni i rascjepkani, što dovodi do zabrinjavajućeg nedostatka u zaštiti ugroženih boraca za ljudska prava;

H. budući da su nove tehnologije, posebno špijunski softveri kao što je Pegasus, ključan alat moderne transnacionalne represije, koji vlade koriste za špijuniranje i nadzor boraca za ljudska prava;

I. budući da društveni mediji i druge digitalne platforme pružaju poticajno okruženje za transnacionalnu represiju, među ostalim u obliku hakerskih napada, uznemiravanja na internetu, zastrašivanja i klevete te kampanja dezinformiranja, koje su duboko isprepletene s tradicionalnim metodama transnacionalne represije nad borcima za ljudska prava;

J. budući da digitalna transnacionalna represija sve više iskorištava dvojnu namjenu internetskih tehnologija, uključujući društvene medije i digitalne platforme, koje služe kao ključni javni prostori za organizacije civilnog društva, borce za ljudska prava, novinare, odvjetnike, blogere i druge neovisne glasove kako bi razotkrili zlostavljanja i zagovarali temeljne slobode; budući da autoritarni akteri nastoje poplaviti, pratiti, ušutkati te platforme ili manipulirati njima uznemiravanjem, dezinformacijama i nadzorom; budući da su neka tehnološka poduzeća ponekad imala pasivnu ili čak aktivnu ulogu u olakšavanju digitalne represije, čime su postala važni pokretači transnacionalne represije;

K. budući da je potrebna povećana transparentnost u pogledu načina na koji tehnološka poduzeća odgovaraju na zahtjeve vlade za uklanjanje sadržaja ili pristup informacijama o korisnicima;

L. budući da se borkinje za ljudska prava u egzilu i dijaspori suočavaju s rodno specifičnim oblicima transnacionalne represije, kao što su rodno uvjetovano uznemiravanje, zlostavljanje i zastrašivanje, što dovodi do stigmatizacije i društvene izolacije; budući da se rodno uvjetovana digitalna transnacionalna represija događa kada državni akteri i akteri povezani s državom upotrebljavaju digitalne tehnologije i koriste rod i mizoginiju kao sredstvo represije nad borkinjama za ljudska prava koje borave izvan svojih zemalja podrijetla;

M. budući da se potpunim poštovanjem usklađenih pravnih okvira za ljudska prava i sigurnim pravnim statusom na nacionalnoj razini i razini EU-a smanjuje izloženost boraca za ljudska prava transnacionalnoj represiji;

Transnacionalna represija nad borcima za ljudska prava: rastući trendovi i prijetnje

1. predlaže da se transnacionalna represija definira kao napadi i prijetnje država, uključujući autoritarne režime i njihove posrednike, čiji je cilj obraniti i unaprijediti svoje interese prelaskom nacionalnih granica radi prisile, kontrole ili ušutkavanja disidenata, političkih protivnika, novinara, aktivista, boraca za ljudska prava i članova dijaspore koristeći široki raspon fizičkih metoda, kao što su ciljana ubojstva, otmice, nasilje, uznemiravanje i prisilno vraćanje, nestanci i deportacije te stratešku zlouporabu pravnih instrumenata, uključujući zlouporabu konzularnih usluga, postupke izručenja ili crvene tjeralice i uhićenja, kao i nefizičke metode, kao što su digitalni nadzor, zastrašivanje, ucjena i prijetnje obiteljima boraca za ljudska prava;

2. osuđuje svaki oblik transnacionalne represije kao ozbiljnu prijetnju međunarodnom pravu o ljudskim pravima i kršenje suvereniteta zemalja domaćina uz pomoć taktike vanjskog upletanja; u tom kontekstu naglašava potrebu za usvajanjem opće dogovorene definicije transnacionalne represije i za jačanjem zajedničke borbe protiv te pojave s pomoću dobro ustaljenog pravnog okvira na multilateralnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini;

3. izražava ozbiljnu zabrinutost zbog eskalacije transnacionalne represije; prima na znanje da je broj slučajeva transnacionalne represije najvjerojatnije podcijenjen jer se ona često provodi na prikriveni način;

4. ističe da transnacionalna represija, koju podržavaju različite države, poprima sve podmuklije oblike, uključujući tjelesne ozljede, mučenje, deportaciju, nadzor, pravni pritisak, kampanje klevete, digitalne prijetnje, prisilne nestanke i otmice, prisilnu repatrijaciju, zahtjeve za izručenje, zamrzavanje imovine, prijetnje članovima obitelji i nezakonita ubojstva;

5. ističe i osuđuje činjenicu da je bivši potpredsjednik Europskog

parlamenta Alejo Vidal-Quadras bio žrtva transnacionalne represije koju je počinio Iran terorističkim napadom u državi članici EU-a;

6. osuđuje autoritarne režime i druge počinitelje te njihove posrednike diljem svijeta zbog činjenice da sve više upotrebljavaju digitalnu transnacionalnu represiju; prima na znanje upotrebu tehnologija koje se temelje na umjetnoj inteligenciji, špijunskog softvera, hakiranja i javnog objavljivanja osobnih informacija radi uznemiravanja, nadziranja, diskreditiranja i zastrašivanja boraca za ljudska prava i ciljanih pojedinaca; naglašava da digitalna transnacionalna represija obuhvaća i cenzuru koja se temelji na sadržaju, uključujući upotrebu zahtjeva za uklanjanje sadržaja, pravne prijetnje, pritisak moderiranja sadržaja i blokiranje medijskih kuća koje se upravljaju u egzilu kako bi se suzbile ili uklonile informacije koje su kritične prema autoritarnim režimima;

7. osuđuje taktike digitalne transnacionalne represije na temelju spola koje su nerazmjerno usmjerene na borkinje za ljudska prava koje borave izvan svojih zemalja podrijetla; duboko je zabrinut zbog porasta seksualnog zlostavljanja i prijetnji s pomoću digitalnih tehnologija čiji je cilj diskreditirati borkinje za ljudska prava i odvratiti ih od nastavka njihovih aktivnosti;

8. osuđuje počinitelje koji provode pravni i diplomatski pritisak, uključujući preko politički motivirane crvene tjeralice Interpola i međunarodne institucionalne strukture za borbu protiv terorizma, kako bi zatražili uhićenje i izručenje boraca za ljudska prava u egzilu i ciljanih pojedinaca; nadalje osuđuje zlouporabu oznake „terorizma”, kaznene postupke u odsutnosti i druge administrativne mjere, kao što su ukidanje državljanstva, uskraćivanje izdavanja vizne dokumentacije, zabrane putovanja i ulaska te uskraćivanje osobnih isprava i konzularnih ili bankovnih usluga;

9. izražava ozbiljnu zabrinutost zbog uloge nekih zemalja domaćina, uključujući neke države članice EU-a, i nedržavnih aktera, kao što su pružatelji digitalnih usluga i drugi tehnološki posrednici, privatna industrija špijunskog softvera, ugovaratelji u području sigurnosti, privatni istražitelji, kriminalne organizacije i posrednici, uključujući članove dijaspore, u omogućavanju transnacionalne represije, među ostalim suradnjom s državnim graničnim i sigurnosnim snagama;

10. nadalje ističe da transnacionalna represija kao izravna prijetnja suverenitetu i sigurnosti država, uključujući države članice EU-a, stranim državnim akterima omogućuje da provode zastrašivanje, prisilu i kontrolu izvan svojih granica; podsjeća da, iako je nacionalna sigurnost i dalje isključiva odgovornost država članica, razmjer i prekogranična priroda tih praksi zahtijevaju koordinirani odgovor na razini EU-a, uključujući inicijative za suradnju među nacionalnim tijelima, institucijama EU-a i akterima civilnog društva;

11. duboko je zabrinut zbog sužavanja građanskog prostora i

ušutkavanja egzilanata, čiji su glasovi ključni za dokumentiranje stanja u području ljudskih prava i zlouporabe u autoritarnim državama; podsjeća da je obrana i podupiranje slobodnih i demokratskih društava, među ostalim u neposrednom susjedstvu EU-a, u vlastitom strateškom interesu EU-a;

12. ističe trajne psihološke posljedice transnacionalne represije na mentalno zdravlje i opću dobrobit žrtava i njihovih obitelji, uključujući njihov osjećaj sigurnosti, psihološki integritet, društvene odnose i sposobnost nastavka javnih aktivnosti, što u mnogim slučajevima dovodi do dugotrajne traume, izolacije i isključenosti; oštro osuđuje da se odmazda počinitelja protiv obitelji boraca za ljudska prava koji žive u inozemstvu koristi kao sredstvo transnacionalne represije; napominje da transnacionalna represija ima posebno zastrašujući učinak i među dijasporom i civilnim društvom koje živi u egzilu;

13. ističe da je važno prepoznati da transnacionalna represija nad borcima za ljudska prava nerazmjerno utječe na osobe koje se nalaze u ranjivom položaju zbog svoje rase, etničke pripadnosti, vjere, roda, seksualnosti, invaliditeta ili socioekonomskog statusa;

14. ističe da u nekim dijelovima svijeta novinari mogu biti izloženi transnacionalnim obrascima represije, što ima dugotrajne posljedice na njihovu karijeru i osobnu sigurnost;

Uključivanje transnacionalne represije u politike EU-a

15. poziva Komisiju, države članice i Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) da se sustavno bave transnacionalnom represijom u kontekstu klauzula o ljudskim pravima u sporazumima EU-a, prema potrebi, te dijalozima o ljudskim pravima sa zemljama koje nisu članice EU-a i drugim forumima za bilateralnu i multilateralnu suradnju, kao što je Vijeće UN-a za ljudska prava;

16. potiče ESVD da pomogne borcima za ljudska prava i ciljanim pojedincima, uključujući disidente, koji su žrtve transnacionalne represije u zemljama koje nisu članice EU-a putem namjenskih programa čiji je cilj omogućiti im da nastave svoj rad u egzilu, a da pritom budu sigurni od odmazde i agresije;

17. poziva Komisiju i ESVD da transnacionalnu represiju uključe u Akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju za razdoblje nakon 2027. i u Smjernice EU-a o borcima za ljudska prava kao sve veću prijetnju borcima za ljudska prava i ciljanim pojedincima te da uključe konkretne odredbe za zaštitu i sigurnost boraca za ljudska prava;

18. ustraje na hitnoj potrebi za rješavanjem, i na nacionalnoj i na europskoj razini, nedostataka u zaštiti s kojima se suočavaju borci za ljudska prava kada su meta transnacionalne represije; poziva na to da im se pruži brza, fleksibilna, pristupačna i trajna potpora,

uključujući hitnu potporu, privremeno premještanje te alate i osposobljavanje kako bi im se omogućilo da se bolje zaštite od svih vrsta prijetnji i nezakonitog nadzora koji mogu predstavljati transnacionalnu represiju; naglašava potrebu za pružanjem osposobljavanja u području digitalne sigurnosti i kibersigurnosti, pravne pomoći i psihosocijalne potpore borcima za ljudska prava pogođenima transnacionalnom represijom; smatra da je ključno da politike i programi zaštite budu usmjereni na žrtve, rodno osjetljivi, intersekcijski, uključivi i nediskriminirajući;

19. poziva EU i njegove države članice da poštuju svoje međunarodne obveze i naglašava da je pravo na traženje azila ključno za zaštitu osoba kojima prijeti progon u skladu sa Ženevskom konvencijom;

20. poziva države članice da na najbolji način iskoriste svoje nacionalne politike i raspoložive granice kako bi oblikovale dosljedniju, usklađeniju i predvidljiviju politiku za pojedince na koje se odnosi transnacionalna represija;

21. izražava zabrinutost zbog uloge veleposlanstava država uključenih u transnacionalnu represiju; ističe povećani rizik za borce za ljudska prava kojima su potrebne konzularne službe kada su prisiljeni surađivati s tim veleposlanstvima; poziva države članice da povećaju pritisak na veleposlanstva zemalja povezanih s transnacionalnom represijom smještenih na njihovim državnim područjima te da ne koriste svoje diplomatske predstavništva za ušutkavanje neistomišljenika u inozemstvu, u skladu s Bečkom konvencijom o konzularnim odnosima;

Poboljšanje koordiniranog praćenja i prikupljanja podataka

22. poziva ESVD i države članice da u suradnji s relevantnim institucijama, kao što je Europol, koordiniraju napore i uspostave dostupne informacije, podatke, mehanizme praćenja i izvješćivanja kako bi se poboljšalo dokumentiranje slučajeva transnacionalne represije na njihovim državnim područjima i po potrebi olakšala brza reakcija i istraga; poziva ESVD da poboljša mrežu kontaktnih točaka za ciljane borce za ljudska prava i pojedince u delegacijama EU-a koji su zaduženi za upućivanje slučajeva nadležnim tijelima u relevantnom glavnom gradu; smatra da bi takvi mehanizmi trebali biti dostupni civilnom društvu, čime bi se omogućilo da se njihov doprinos propisno registrira;

23. poziva Komisiju da uspostavi centralizirani mehanizam mapiranja za utvrđivanje, praćenje i procjenu incidenata i razmjenu upozorenja o transnacionalnoj represiji protiv boraca za ljudska prava koji se nalaze u EU-u, što će pomoći u utvrđivanju nedostataka u politici EU-a, oblikovanju odgovarajućih strateških odgovora i podupiranju koordiniranog djelovanja među državama članicama;

24. poziva države članice da u svojem nacionalnom zakonodavstvu kodificiraju transnacionalnu represiju kako bi se vladinim

institucijama pružila podrška u utvrđivanju i sprečavanju transnacionalne represije; poziva države članice da u okviru svojih vlada uspostave nacionalne kontaktne točke za potencijalne i stvarne žrtve transnacionalne represije te da osiguraju skup alata u kojima će objasniti kako prijaviti slučajeve takve represije;

25. poziva države članice, Europol i Agenciju EU-a za osposobljavanje u području izvršavanja zakonodavstva (CEPOL) da osiguraju osposobljavanje o osviještenosti o transnacionalnoj represiji, protustrategijama i posebnim protokolima za procjenu rizika za relevantne vladine agencije, vanjske pružatelje usluga i njihovo osoblje, posebno u području kibersigurnosti, službenike za izvršavanje zakonodavstva i imigraciju te osoblje zaduženo za obradu viznih zahtjeva i preispitivanje zahtjeva za izručenje i drugih oblika pravne suradnje sa zemljama koje nisu članice EU-a, s naglaskom na digitalnom nadzoru, rizicima od odmazde i zlouporabi pravnih mehanizama;

Uklanjanje rizika koje predstavljaju digitalne tehnologije kao pokretači transnacionalne represije

26. poziva EU i njegove države članice da prepoznaju, spriječe i suzbiju digitalne oblike transnacionalne represije, uključujući kampanje dezinformiranja usmjerene na borce za ljudska prava, te da zajamče da su borci za ljudska prava zaštićeni od uznemiravanja, zastrašivanja i cenzure na internetu, neovisno o podrijetlu pružatelja usluga, lokaciji digitalne infrastrukture ili korištenim alatima; poziva države članice EU-a da kriminaliziraju strane obavještajne aktivnosti usmjerene na disidente u egzilu kao oblik digitalne transnacionalne represije;

27. traži od država članica da primjenjuju strogi nadzor nad tržištima špijunskih i nadzornih softvera i operacijama na tim tržištima, među ostalim primjenom obvezne dužne pažnje u pogledu ljudskih prava i Uredbe EU-a o robi s dvojnom namjenom[4] za sve izvoznike tehnologije sa sjedištem u EU-u, te oduzmu dozvole za izvoz špijunskih softvera u zemlje s dokumentiranim praksama transnacionalne represije i kršenja ljudskih prava ako postoji predvidljiv rizik da će se ti alati upotrijebiti za ušutkavanje ili kažnjavanje boraca za ljudska prava ili disidenata; podsjeća na Smjernice Komisije o izvozu robe za kibernetički nadzor iz 2024., čiji je cilj podići razinu osviještenosti o rizicima povezanima sa zlouporabom tehnologija za kibernetički nadzor i pružiti izvoznicima praktične alate za evaluaciju situacija u području ljudskih prava;

28. poziva države članice da uspostave lako dostupne i sigurne

---

[4] Uredba (EU) 2021/821 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2021. o uspostavi režima Unije za kontrolu izvoza, brokeringa, tehničke pomoći, provoza i prijenosa robe s dvojnom namjenom (SL L 206, 11.6.2021., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

mehanizme izvješćivanja, osmišljene za poštovanje i zaštitu privatnosti korisnika, kako bi se borcima za ljudska prava koji žive u egzilu ili zajednicama dijaspore omogućilo da relevantnim vladinim agencijama izraze zabrinutost zbog digitalne transnacionalne represije; naglašava da je potrebno prepoznati specifičan izazov rodno utemeljene digitalne transnacionalne represije i specifične posljedice koje ta vrsta represije ima na borkinje za ljudska prava;

29. poziva EU i njegove države članice da osiguraju da privatni akteri, posebno u tehnološkom sektoru, odgovaraju za svoju ulogu u slučajevima kada omogućuju digitalnu transnacionalnu represiju; nadalje poziva na objavljivanje izvješća o transparentnosti i uspostavu učinkovitih mehanizama za pritužbe dostupnih borcima za ljudska prava i drugim ugroženim pojedincima;

Osiguravanje odgovornosti i primjena sankcija

30. poziva EU da od država i režima koji provode transnacionalnu represiju zahtijeva da preuzmu odgovornost za kršenja ljudskih prava u skladu s Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima, Europskom konvencijom o ljudskim pravima, Konvencijom protiv mučenja i drugog okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja, Konvencijom o statusu izbjeglica te da razmotri uvođenje ciljanih sankcija tim državama i počiniteljima transnacionalne represije nad borcima za ljudska prava; potiče EU da pruži potporu žrtvama transnacionalne represije u traženju pravne zaštite strateškim sudskim postupcima pred Europskim sudom za ljudska prava;

31. osuđuje činjenicu da se transnacionalna represija provodi i na tlu država članica EU-a, a u nekim slučajevima i uz sudjelovanje država članica u transnacionalnoj represiji; napominje da je transnacionalna represija također omogućena suradnjom među vladama;

32. naglašava da EU i njegove države članice moraju poštovati dužnu pažnju u pogledu ljudskih prava u svojim odnosima s vladama za koje se zna da sudjeluju u transnacionalnoj represiji protiv boraca za ljudska prava ili je omogućuju;

33. poziva EU da poveća financijska sredstva za mehanizam ProtectDefenders.eu, da proširi njegov mandat kako bi uključio borce za ljudska prava kojima prijeti rizik od transnacionalne represije unutar EU-a te da poveća financiranje organizacija civilnog društva aktivnih u zaštiti ugroženih boraca za ljudska prava i pojedinaca;

34. poziva Komisiju da proaktivno surađuje i nastavi surađivati s Interpolom i UN-om, među ostalim razvojem zajedničkog sigurnosnog okvira za transnacionalnu represiju kako bi se stalo na kraj zloupotrebi i politički motiviranoj upotrebi crvenih tjeralica, plavih tjeralica, upita i zahtjeva za izručenje; poziva na to da se u mandat Europola uključe transnacionalna represija i procjena s tim povezanih incidenata i Interpolovih obavijesti, čija su meta borci za

ljudska prava i drugi pojedinci; poziva države članice da postupaju s najvećim oprezom pri rješavanju zahtjeva za pritvaranje i izručenje koje su uputili režimi koji su u prošlosti zloupotrijebili crvene tjeralice;

35. poziva EU i njegove države članice da se koriste svim dostupnim alatima za zaštitu boraca za ljudska prava i ciljanih pojedinaca te da ojačaju nacionalni suverenitet i demokratske vrijednosti, uključujući sankcije u okviru globalnog režima sankcija EU-a u području ljudskih prava (EU GHRSR/Zakon Magnicki), zabrane izdavanja viza i izgon diplomata za koje je poznato da su sudjelovali u djelima transnacionalne represije; apelira na potpredsjednicu Komisije/Visoku predstavnicu Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i države članice da u globalni režim sankcija EU-a uvrste transnacionalnu represiju kao kategoriju koja podliježe sankcijama te da navedu pojedince za koje je utvrđeno da su počinitelji transnacionalne represije; upozorava da bi neuspjeh u sprečavanju i reagiranju na transnacionalnu represiju mogao ugroziti vjerodostojnost EU-a kao sigurnog utočišta za osobe koje bježe od progona i brane ljudska prava;

36. poziva EU, njegove države članice, Komisiju i ESVD da mobiliziraju i koordiniraju sve svoje instrumente za rješavanje pitanja transnacionalne represije te da pojačaju diplomatske odnose, među ostalim putem delegacija EU-a, kako bi se spriječila i obeshrabrila transnacionalna taktika represije zemalja koje nisu članice EU-a te da te incidente istaknu u javnim izjavama, čime bi se povećala osviještenost javnosti; poziva na pojačanu koordinaciju s partnerskim zemljama istomišljenicama u kontekstu članica skupine G7 i drugih relevantnih međunarodnih foruma;

°

° °

37. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.